

Karpesti Ensimmäiseksi näin huoneen joka muistutti paljon Odestryn palatsia. Siellä oli suuri leveä pöytä ja niiden äärellä kuusi pehmoisen näköistä sametti tuolia. Itse asiassa huone oli täydellinen kopio huoneesta jossa Odestry luki ennustuksen meille. Ainoa ero oli värit. Odestryn huone oli ollut täynnä kirkkaita värejä ja timanttiteja. Tämän huoneen ainoat värit olivat musta ja violetti. –Tulit viimein, Kuului syvä ääni yhdestä tuolista. Terästin kuuloani ja astelin lähemmäs. Tuoli kääntyi ympäri ja sillä istui nainen jolla oli, musta ja violetti leninki. Kirkkaan vihreät silmät. Pyöreät posket ja terävä leuka. Kasvoja kehysti punaiset hiukset jotka olivat todella kiharat. Hiukset laskeutuivat selkän, kuin lava putous. Tämän naisen katse porautui suoraan minuun. –Käy istumaan, ole hyvä. Krapesti murautti. Epäroin, -en tullut tänne istumaan enkä juttelemaan vaan kukistamaan sinut. –Oijoi tyttö puhuu isoja asioita, no jos et istu vapaaehtoisesti niin seiso sitten, Karpesti sanoi ja mulkoili minua kuin olisin ollut joku ärsyttävä kärpänen. –Minun ystäväni odottelee haamuna tuon oven ulkopuolella ja niin odottavat kymmenen muutakin haamua, Karjahdin. –Että hoidetaan tämä nopeasti että heidän ei tarvitse odottaa, Jatkoisin yhtä kovalla äänellä. Krapesti avasi suunsa mutta ehdin huutaa –Kerro vain mitä minun täytyy tehdä kukistaaksesi sinut ja mina luovutan sinut Odestrylle ja häivyn. Krapesti kikatti ja loi minuun halveksivan katseen. –No jos sinulla on noin kova hoppu hautaan niin siitä vain, Hän ivasi. Krapesti heilautti sauvaansa ja eteeni ilmestyi kolme viitalla eitettyä pöytää. –Noniin jokaisen viitan alla on koetus josta joudut selviämään. Jos selviydyt viimeisestä –joka ei tule tapahtumaan- niin minä kukistun. Voin kuitenkin sanoa että kuolet jo ensimmäisessä koetuksessa, Krapesti pilkkasi ja osoitti sauvallaan ensimmäistä pöytää. Katsoin silmä koana kun viitta lensi sivuun. Pöydällä oli kaksitoista juomaa. –Tämä on aika monesta muuta tapauksesta tuttu, yhdessä pullossa on juoma joka antaa sinulle voimia ja lopuissa on myrkkyä. Käyt läpi juomat yksi kerrallaan ja jos se sinun mielestäsi on myrkkyä niin heität sen tupohon sammioon, Krapesti sanoi ja osoitti pikimustaa pataa pöydän alla. -Jos luulet löytäneesi oikean juoman sinä juot sen. Jos kuitenkin heität väärän juoman sammioon kuolet, ja jos juot väärän juoman sinä kuolet. Ja tavan mukaan saat arvoituksen tehtävää helpottamaan, Krapesti lopetti ohjeistuksen ja hiljeni. Pöytä puhkesi puhumaan. “Kaksitoista on luku onnen nyt kuitenkin voi tuoda kuoleman Kaksitoista ratkaisua vain yksi oikea Nyt annan sinulle hieman vihjeitä miten voit koitoksesta selvitä Jokainen juoma on erilainen valitse niistä vähiten mieleinen Se mikä on eniten mieleinen onkin vähiten hyödyllinen Luku huonon onnen voikin nyt tuoda onnen ” Ohjeet olivat yllättävän selkeät. Minun tuli siis valita se jonka kaikkein vähiten joisin. Astuin pöydän ääreen ja kurkistin jokaiseen pulloon. Ensimmäinen oli kirkas läpinäkyvä pullo sen sisällä oli ihan tuikitavallisen näköistä vettä. Kurkistin toiseen pulloon se oli vihreä pullo jossa oli tumman sinistä lientä. Seuraavassa pullossa näkyi olevat marjamehun näköistä nestettä. Mikään niistä ei ollut vähiten mieleinen joten jokainen niistä oli myrkky. Heitin kaikki neljä pulloa pataan pöydän alle yksikerrallaan. Padassa ne vain särkyivät eikä mitään muuta tapahtunut. Nyt oli kahdeksan pulloa jäljellä. Seuraava pullo oli tummanpunainen ja sisälsi veren näköistä ainetta. Heitin sen epäroimättä pataan. Jatkoisin seuraavalle se oli pullo numero kuusi. Heitin senkin pataan. Samassa mieleeni juolahti eräs asia. -Saisinko kuulla runon vielä kerran, pyysin pöydältä. Ja tämä rupesi puhumaan pyynnöstäni ja toisti runon. Kuuntelin viimeiset säkeistöt huolella ja oivalsin koko koetuksen tarkoituksen. Marssin takaisin juomien ääreen ja aloin tiputtelemaan juomia yksi kerrallaan pataan. Kaikki kaksitoista juomaa särkyivät pataan. -Mikään noista ei ole oikea juoma, oikea juoma on numero kolmetoista. Huonon onnen luku. Krapestin silmissä välähti, mutta tämä säilytti oman ivallisen itsensä. -Katsos katsos selvitit

ensimmäisen koetuksen, tosiaankin kaikki juomat eivät olleet pöydällä vaan oikea on minulla kädessä. Krapesti sanoi ja otti viittansa sisältä puisen kulhon ja ojensi sen minulle. Kulhossa oli jotain ainetta joka näytti murskatun ruohon ja veden sekoitukselta. Kallistin kuhloa ja join aineen mitä siellä oli sisällä. Samassa, näkökenttäni pimeni.